



Sakrament Namaszczenia Chorych

W Kościele Katolickim mamy siedem Sakramentów: Chrzest, Bierzmowanie, Eucharystia, Spowiedź (Pokuta), Namaszczenie Chorych, Małżeństwo oraz Kapłaństwo. Każdy z tych sakramentów został przeanalizowany w czasie Soboru Watykańskiego i dostosowany do obecnej potrzeby Kościoła. Sakrament Namaszczenia został bardziej przystosowany dla osób chorych a nie tylko wyłącznie dla umierających.

O namaszczeniu chorych czytamy w Liście św. Jakuba: Choruje ktoś wśród was? Niech sprowadzi kapłanów Kościoła, by się modlili nad nim i namaścili go olejem w imię Pana. A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie, a jeśliby popełnił grzechy, będą mu odpuszczone (Jk 5, 14-15).

Dotyczy osób chorych

Kiedy Jezus (i Apostołowie) dokonywali cudownych uzdrowień, chora osoba została wzmocniona na ciele i duszy. W czasie udzielania Namaszczenia Chorych modlimy się o uzdrowienie fizyczne i duchowe. Akt namaszczenia olejem jest znakiem umocnienia. Modlimy się także za tych, którzy troszczą się o chorych i rannych: lekarzy, chirurgów, pielęgniarki, rodziny i przyjaciół. Namaszczenie umacnia nas, a także pozwala nam doświadczyć opieki Bożej, kiedy jej potrzebujemy.

Katolicy z poważnymi kłopotami zdrowotnymi uczestniczą w Sakramencie Namaszczenia

Namaszczenie Chorych jest sakramentem dla osób poważnie chorych, a nie dla osób z przeziębieniem czy grypą oraz przy długotrwałym cierpieniu (także przy trudnościach związanych z wiekiem podeszłym), w obliczu poważniejszych operacji (często niezbyt skomplikowane operacje zyskują na powadze w wyniku niebezpieczeństw związanych z narkozą). Sakrament Chorych służy umocnieniu duchowemu, psychicznemu a także fizycznemu osób obciążonych sytuacją choroby: niepewnością, osamotnieniem w intymnej sytuacji choroby i cierpienia, bólem fizycznym, rozłąką z najbliższymi, koniecznością ryzykownej interwencji medycznej. Duch Święty przynosi w czasie Sakramentu głęboki pokój, pogodzenie się z cierpieniem, pomaga w chrześcijańskiej dojrzałości spojrzeć na nową sytuację życiową.

Co należy zrobić?

Jeżeli sam lub ktokolwiek z najbliższych choruje, lub będzie miał operację, prosimy o zgłoszenie do Biura Parafialnego z prośbą o udzielenie Sakramentu Namaszczenia Chorych.

Jeżeli sam lub ktokolwiek z najbliższych przebywa w szpitalu, trzeba poprosić pielęgniarkę, personel szpitalny lub kapelana o powiadomienie Księdza, żeby udzielił Sakramentu Namaszczenia Chorych.

Nabożeństwo Wspólnotowe

Sakramentu Namaszczenia nie udziela się tylko w nagłych przypadkach! Wspólnotowe udzielanie namaszczenia chorych jest stałym elementem życia parafialnego w wielu miejscach. Sakrament Namaszczenia może być udzielony w niedzielę lub w czasie codziennej Eucharystii, albo poza Mszą, gdy zaistnieje taka konieczność. Poza wspólnotowym udzielaniem Sakramentu, wierni powinni być zachęceni do przyjęcia namaszczenia, gdy są poważnie chorzy oraz oczekują na poważną operację.

Co się stanie jeśli w niebezpieczeństwie śmierci kapłan jest niedostępny?

Ksiądz nie zawsze może być dostępny do udzielenia Sakramentu Chorych. Jeżeli osoba prosi o Sakrament Chorych a ksiądz nie może przyjść, wystarczy, aby chora osoba odmówiła sobie akt żalu - nikt, kto wzywa Pana nie zostanie opuszczony. W takich przypadkach musimy ufać Bogu, pamiętając, że Bóg nie odrzuca nikogo, kto Go wzywa.

Wiatyk (Komunia Święta) dla umierających



"Ostatnim Sakramentem" Kościoła nie jest Sakrament Namaszczenia chorych. Jest nim Eucharystia, lub "Wiatyk", co dosłownie oznacza "ze sobą w podróż."

Z tego powodu Kościół zachęca do przyjmowania Komunii Świętej jako zapewnienie życia wiecznego. Osoba, która przyjmuje Wiatyk musi być świadoma i zdawać sobie sprawę, że jest to „pożywienie na drogę”, które zapewnia nam zadatek zmartwychwstania. "Ci, którzy spożywają moje Ciało i piją moją Krew mają życie wieczne, a Ja ich wskrzeszę w dniu ostatecznym" (Jan 6:54). Wiatyk może zostać udzielony przez kapłana, diakona lub odpowiednio przeszkoloną osobę, używającego specjalnego obrzędu Wiatyku.

Akt miłości, żalu i nadziei

Boże, choć Cię nie pojmuję, jednak nad wszystko miłuję, nad wszystko, co jest stworzone, boś Ty dobro nieskończone, a jako samego siebie, wszystkich miłuję dla Ciebie. Ufam Tobie, boś Ty wierny, wszechmocny i miłosierny, dasz mi grzechów odpuszczenie, łaskę i wieczne zbawienie. Ach, żałuję za me złości, jedynie dla Twej miłości, bądź miłościw mnie grzesznemu, do poprawy dążącemu.

Ojcze nasz

Ojcze nasz, któryś jest w niebie, święć się imię Twoje, przyjdź królestwo Twoje, bądź wola Twoja, jako w niebie tak i na ziemi. Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj, i odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom. I nie wódź nas na pokuszenie, ale nas zbaw ode złego. **Amen.**

Zdrowaś Maryjo

Zdrowaś Maryjo, łaski pełna, Pan z Tobą, błogosławionaś Ty między niewiastami i błogosławiony owoc żywota Twojego, Jezus. Święta Maryjo, Matko Boża, módl się za nami grzesznymi teraz i w godzinę śmierci naszej. **Amen**

Chwała Ojcu

Chwała Ojcu, i Synowi, i Duchowi Świętemu, jak była na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków. **Amen**